

ПРЕПОРУКЕ ЕВРОПСКЕ МРЕЖЕ МЛАДИХ САВЕТНИКА (ЕММС)

Права детета у дигиталном
окружењу

ENOC

Evropska mreža Ombudsmana za decu

СЕПТЕМБАР 2019. // ЕВРОПСКА МРЕЖА МЛАДИХ САВЕТНИКА (ЕММС)

1. ПРИВАТНОСТ

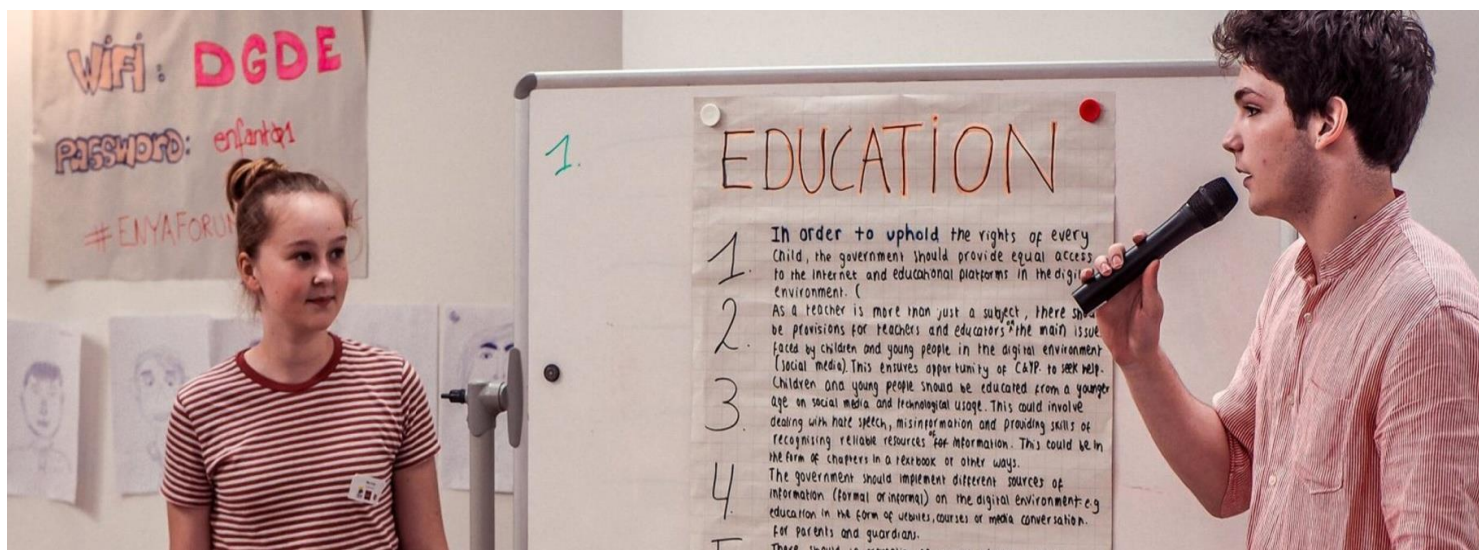
1. Школе, родитељи/старатељи, медији и вршњаци морају едуковати децу и младе и њихове родитеље/старатеље о приватности на интернету.
2. Потребно је да постоји већа свест о прекомерном дељењу информација међу младима и родитељима/старатељима. Родитељи/старатељи такође морају бити свесни права своје деце на приватност: они не би требало да објављују слике своје деце на интернету без њихове сагласности.
3. Требало би да буде обавезно да компаније које воде друштвене мреже траже од корисника сагласност пре него што други добију могућност да објаве њихов приватан садржај (слике, информације...) на интернету. Поред тога, платформе друштвених мрежа треба да нуде приступачан и поуздан систем пријављивања.

4. Компаније које воде друштвене мреже треба да преузму одговорност за личне податке које пружају деца и млади. Не треба им дозволити да ите податке користе у комерцијалне сврхе без пристанка младих.

Европа треба да учини обавезним да компаније имају доступне и лако читљиве услове коришћења, разумљиве људима из свих старосних група.

5. Националне владе треба да буду подстакнуте да обезбеђују доступне податке како би се истакле најважније информације и услове у дигиталном окружењу и подигле свест о правима младих у дигиталном окружењу (на пример, преко веб странице).

2. ОБРАЗОВАЊЕ

1. Да би подржале права сваког детета, владе би требало да обезбеде једнак приступ интернету и образовним платформама у дигиталном окружењу.

2. Требало би да постоје посебне одредбе за наставнике и васпитаче о главним питањима са којима се деца и млади суочавају у дигиталном окружењу. На тај начин ће се обезбедити прилика за сву децу и младе да потраже помоћ.

3. Деца и млади треба да се образују о друштвеним медијима и употреби технологије на раном узрасту. Ово образовање би могло обухватати суочавање са говором мржње на интернету и дезинформацијама и требало би да обезбеди деци и младима вештине критичког размишљања како би разликовали стварне и поуздане информације од лажних.

4. Владе би trebalo да користе различите изворе информација (на формални и неформални начин) о дигиталном окружењу за децу и младе, као и за њихове родитеље, старатеље и наставнике.

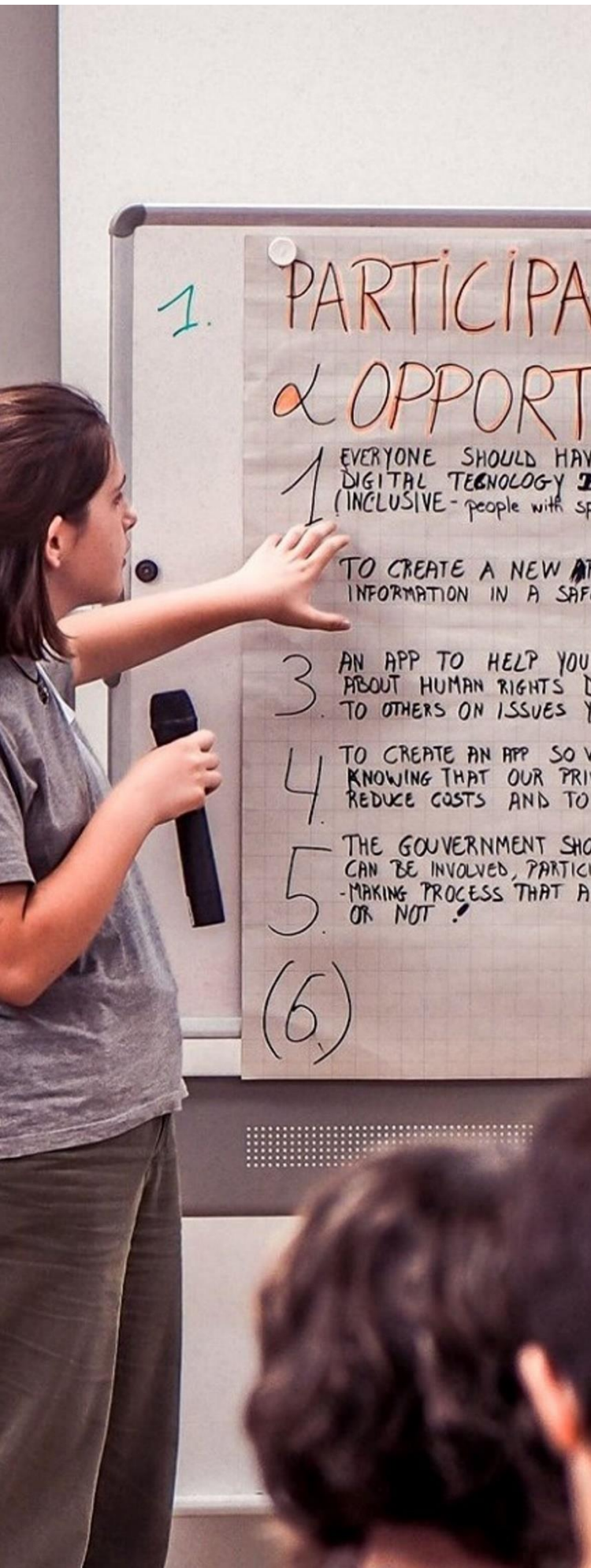
5. Trebalo би промовисати сексуално образовање које укључује дигитално окружење (на пример о роду, ризицима од секстинга, итд.) како би се промовисало поштовање на интернету и свест о сексуалном здрављу. Ово треба да доведе до прихватања и разумевања различитости.

3. РИЗИЦИ & ИЗАЗОВИ

1. Деца и млади треба да буду у могућности да добију подршку од особе из окружења ако имају проблема на интернету. Ту особу треба да одреде деца и млади, а она може бити из школе или локалне омладинске организације. То треба да буде особа којој деца и млади у потпуности верују. Та особа треба да буде обучена и треба да се континуирано усавршава у пружању подршке деци и младима. То може бити особа која је прошла кроз слично искуство.

2. У ситуацијама вршњачког насиља на интернету или секстинга, важно је да и жртва и починилац добију подршку. Поред тога, важно је усредсредити се на превенцију, а не на кажњавање. Стварање пријатељске и безбедне атмосфере у школама, на пример, може спречити да се злостављање на интернету догоди.
3. Став „немој то радити“ према секстингу је неефикасан и занемарује стварност у којој данас живе деца и млади. Школе би требало да се баве темом секстинга/ дељењем голих слика, на тренинзима о сексуалности или дигиталним медијима. Одрасли (родитељи, наставници...) такође би требало да добију ово образовање како би могли да подрже децу и младе најбоље што могу у решавању ситуација слања голих слика, говора мржње на интернету, итд.
4. Деца и млади би требало да имају право да разговарају о секстингу и насиљу на мрежи у поверљивом окружењу, тако да се то не саопшти њиховим родитељима/ старатељима. Треба успоставити систем вршњачке подршке како би се деца и млади могли међусобно подржавати ако се неко суочи са потешкоћама на интернету.
5. Лажне вести забрињавају децу и младе и могу их довести у опасност. Стварање апликације или интернет стране која може да провери чињенице, може помоћи деци и младима да уоче лажне вести.

4. УЧЕШЋЕ & МОГУЋНОСТИ

1. Дигитално окружење треба да буде доступно свима. Сви (млади) људи требало би да имају приступ дигиталној технологији, укључујући бесплатан бежични приступ интернету. Посебну пажњу треба посветити доступности дигиталног окружења деци у осетљивом положају (деци са инвалидитетом, деци одвојеној од родитеља, деци у покрету, алтернативно збринутој деци, деци у сиромаштву итд)
2. Требало би развити апликацију која ће помоћи деци и младима да на забаван и приступачан начин уче о људским правима и дечјим правима.
3. Треба развити општу апликацију за заштиту приватности деце и младих. Ова апликација мора деци и младима пружити поуздане информације и механизам за притужбе у вези са приватношћу. Деца и млади увек треба да буду укључени када владе доносе одлуке и законе који на њих утичу. Владе могу укључити децу и младе у процесе доношења одлука путем учешћа на интернету.

4. Одрасли углавном виде и спомињу негативне ствари у вези са интернетом. Међутим, интернет је углавном врло позитиван. Треба подржати децу и младе да на позитиван начин користе дигиталне медије – забрана технологије (на пример забрана мобилних телефона у школама) није добар начин да се деца и млади науче како да је користе: одрасли треба да имају за циљ промовисање позитивног коришћења дигиталних медија од стране деце и младих уместо да их забрањују.

Projekt EMMS sufinansiran je programom „Prava, jednakost i državljanstvo” Evropske unije (REC 2014-2020). Sadržaj ove publikacije predstavlja samo stavove ENOC-a i njegova je isključiva odgovornost. Evropska komisija ne prihvata nikakvu odgovornost za korišćenje informacija koje publikacija sadrži.

